

عنوان مقاله:

مدیریت بحران مبتنی بر رویکرد شبکه محور

محل انتشار:

فصلنامه دانش پیشگیری و مدیریت بحران، دوره 6، شماره 3 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سیده الهه عادل رستخیز - دانشجوی دکتری کارآفرینی، دانشگاه تهران، ایران

بهروز زارعی - دانشیار دانشکده کارآفرینی، دانشگاه تهران، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: مسایلی که آرامش، رفاه و زندگی انسان ها را در سراسر دنیا تهدید می کند به تنهایی توسط یک بازیگر قابل حل نبود و مستلزم مشارکت شبکه گسترده ای از سازمان های دولتی، سیاسی، غیرانتفاعی، بشر دوستانه و کسب و کارها است. اما مشکل اینجاست که فرم شبکه به خودی خود باعث افزایش عدم اطمینان در هماهنگی شده و هماهنگ نمودن بازیگران مختلف در یک شبکه گسترده امری دشوار و زمان بر است. بنابراین هدف از این پژوهش پاسخ به این پرسش کلیدی است که علیرغم عدم اطمینان و دشواری هماهنگی در شبکه ها چطور می توان رویکرد شبکه را به عنوان ابزاری برای مدیریت بحران و پاسخ گویی به آن به کاربرد روش: تعد اد بیست مقاله از میان مقالات منتشر شده در مجلات معتبر بین المللی طی بیست سال اخیر که عنوان آن ها شامل کلید واژگان مدیریت بحران، شبکه، عدم اطمینان، بسیج شبکه و سیستم فرماندهی حادثه می باشد. انتخاب شده و با مرور ادبیات مدیریت بحران و شبکه و تلفیق آن ها، رویکرد ترکیبی برای پاسخگویی و مدیریت بحران ارائه می شود. یافته ها: سه نوع عدم اطمینان شبکه عبارتند از: عدم اطمینان حقیقی، عدم اطمینان استراتژیک و عدم اطمینان نهادی. روش هایی که برای غلبه بر این عدم اطمینان ها می توان به کار گرفت عبارتند از: یادگیری، آشنایی، داشتن روابط کاری قوی و پیش برنامه. به منظور افزایش هماهنگی در شبکه ها نیز می توان از بسیج شبکه، سیستم فرماندهی حادثه و رویکرد حکمرانی شبکه ای استفاده کرد. نتیجه گیری: بحران از طریق رابطه ای که با عدم اطمینان در ارد، تعریف می شود. رسیدگی به امور بحران های جدید و نامنظم نیازمند یک شبکه تخصصی از پاسخ دهندگان است، اما فرم شبکه خود سبب افزایش عدم اطمینان در هماهنگی می شود. لذا لازم است روش هایی برای غلبه بر این عدم اطمینان به کار گرفته شود. یکی از روش های مهم غلبه بر عدم اطمینان، فرایند یادگیری است. یادگیری بین سازمانی با ادغام دانش، عدم اطمینان حقیقی را کاهش داده و مهارت های یادگیری را در میان بازیگران پرورش می دهد (براس و همکاران، 2004). همچنین احتمال می رود آشنایی عدم اطمینان نهادی را کاهش دهد؛ چرا که بدین وسیله پیش زمینه های مختلف بازیگران شناخته شده و راه هایی که از آن طریق این تفاوت ها می توانند به شکل قابل قبولی رفتار را شکل دهند تعریف می شود. فرایند بسیج شبکه و سیستم فرماندهی حادثه نیز به عنوان روش هایی برای افزایش هماهنگی در شبکه قابل استفاده می باشند. شبکه ها از طریق تسهیل یادگیری، همکاری و اثربخشی تیمی، توزیع دانش و اطلاعات و کسب مشروعیت می توانند در مدیریت بحران مفید واقع شوند.

کلمات کلیدی:

مدیریت بحران، شبکه، عدم اطمینان، بسیج شبکه، سیستم فرماندهی حادثه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/600648>

